

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 1

Ple del Parlament

VIII legislatura / Vuitè període / Dijous, 11 de març de 2010

Ple del Parlament

Presidència

del M. H. Sr. Ernest Benach i Pascual

Sessió núm. 73, segona i darrera reunió

SESSIÓ NÚM. 73.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a ***. Presideix el president del Parlament, acompanyat

dels vicepresidents primer i segon, la secretària primera i els secretaris segon, tercer i quart. Assisteixen la Mesa la secretària general i el lletrat major / la lletrada Sra. *** i el lletrat Sr. ***.

de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general, el lletrat major, la lletrada Sra. *** i el lletrat Sr. ***.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern /

Al banc del Govern seuen el vicepresident del Govern, els consellers d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, d'Economia i Finances, de Governació i Administracions Públiques, de Política Territorial i Obres Públiques, la consellera de Justícia, els consellers d'Educació, de Cultura i Mitjans de Comunicació, la consellera de Salut, el conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, la consellera de Treball,

el conseller d'Innovació, Universitats i Empresa, la consellera d'Acció Social i Ciutadania, i el conseller de Medi Ambient i Habitatge.

El president

Es reprèn la sessió.

Proposta de resolució

sobre el rebuig de la ubicació d'un magatzem temporal centralitzat de residus nuclears a Ascó (Ribera d'Ebre) (tram. 250-02627/08)

Ho farem amb el punt vuitè de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre el rebuig de la ubicació d'un magatzem temporal centralitzat de residus nuclears a Ascó, a la Ribera d'Ebre. D'acord amb l'article 146.1, pot exposar la iniciativa l'il·lustre senyor Jordi Terrades, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

El Sr. Terrades i Santacreu

Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, el desembre del 2004, la Comissió d'Indústria del Congrés del Diputats, amb el vot unànim de tots els grups, va provar una resolució que instava el Govern de l'Estat a desenvolupar els criteris per construir un magatzem temporal centralitzat de residus nuclears. Aquesta mateixa comissió, l'abril del 2006, va aprovar una proposició no de llei en què es va crear una comissió interministerial, en què se l'instava a establir els criteris que hauria de complir el futur magatzem. Amb independència de l'opinió que puguem tenir sobre les fonts de generació elèctrica –en aquest cas, de l'energia nuclear–, la realitat és que, al país, a l'Estat, hi ha vuit centrals en funcionament i dues de tancades que han generat i generen residus. Quan es va decidir en el seu dia que una part del mix energètic provingués de l'energia nuclear, no es va adoptar una decisió: quina seria la solució d'emmagatzematge dels residus nuclears, perquè aquesta energia comporta la generació de residus. Tots nosaltres sabem que avui el combustible gastat i els residus d'alta activitat estan ubicats a les piscines de les mateixes centrals. Hi ha dues possibles solucions a la gestió d'aquests residus. Una d'individualitzada, que cada

central els gestioni a les seves pròpies piscines o magatzems temporals individuals en la mesura que aquestes piscines es vagin saturant. Perquè suposo que més enllà que se sigui partidari o no de l'energia nuclear, el que sí estarem d'acord és que cal prioritzar la seguretat per davant d'altres qüestions, en tant que les centrals estiguin operatives. L'altra solució, disposar d'un magatzem temporal centralitzat, que nosaltres seguim pensant –en aquest cas, el meu grup parlamentari– que és la resposta més adequada a la gestió dels residus radioactius a Catalunya i a Espanya. Magatzem centralitzat és la millor de les solucions possibles, perquè ofereix un cop –estudiades les alternatives– la màxima seguretat física i tecnològicament parlant. Magatzem centralitzat garanteix la seguretat i minimitza el risc.

És una posició contrastada amb països del nostre entorn com Holanda, Suècia, Hongria, França o el Regne Unit. Des del nostre punt de vista, amb independència de quin sigui el futur de l'energia nuclear a Espanya, és necessari comptar amb les capacitats adequades per gestionar el combustible gastat i els residus procedents de les centrals en funcionament i els que tenim dipositats a França i al Regne Unit. Els residus nuclears, que s'han generat des de la implantació de la primer central, l'any 1968 fins que finalitzi la vida útil de la darrera –per cert, recordar que va ser un Govern socialista qui va decretar una moratòria en la construcció de centrals a Espanya– s'han de gestionar de la millor manera possible.

Miri'n, tant de bo no tinguéssim residus nuclears. Però els tenim, no els podem fer desaparèixer ni els podem ignorar. La seva gestió, feta des d'un magatzem temporal centralitzat ofereix –des del meu punt de vista– importants avantatges des del punt de vista tècnic, estratègic, econòmic i de seguretat. Qui en té la competència? I, per tant, qui ha de resoldre la qüestió? Tots vostès ho saben: el Govern central. Tant és així que el Ple del Congrés dels Diputats, el passat 23 de febrer, va aprovar amb el vot de tots els grups, amb una sola abstenció, sobre la base de dues mocions, d'Esquerra Republicana de Catalunya i d'Iniciativa de Catalunya, amb l'activa seva intervenció del coordinador del diputats socialistes a Madrid, Francesc Vallès, una proposta en què el Congrés tornava a insta el Govern de l'Estat a ubicar un magatzem centralitzat sobre la base d'aconseguir el més gran consens social territorial i institucional, especialment amb les comunitats autònomes i els ajuntaments.

Miri'n, des del màxim respecte a l'autonomia municipal i als seus electes, aquesta és una decisió que, per la seva complexitat, s'ha de fer amb la màxima transparència, en un procés obert, públic, transparent i participatiu com jo crec que s'està fent. Un procés que afecta també –faltaria més– als governs de les comunitats autònomes i, per tant, al Govern de la Generalitat de Catalunya. Senyores diputades, senyors diputats, en el debat que es va produir a la Comissió d'Economia del Parlament del març del 2008, el meu grup parlamentari va manifestar, entre d'altres consideracions, –més enllà del vot que es va produir a la comissió– que sobretot s'havia de prioritzar una qüestió que per nosaltres ens semblava important, que és el consens polític, territorial i social com a condició imprescindible per la seva ubicació.

El president de Catalunya, el molt honorable José Montilla, ha manifestat en seu parlamentària que en una decisió com la d'ubicar un magatzem temporal centralitzat de residus nuclears hi ha d'haver unitat i no divisió. I, per tant, un requisit bàsic per a una instal·lació d'aquestes característiques és que hi hagi consens. Consens que, ho torno a repetir, consens territorial, consens social, consens polític. I que, en aquest cas, pel que fa a la seva ubicació a Catalunya avui no existeix. Senyores diputades, senyors diputats, a Catalunya tenim una quota d'instal·lacions nuclears important. Des del meu punt de vista no substituïble en aquest moment, perquè consumim energia –el nostre saldo és negatiu, consumim més del que produïm– però també és veritat que n'hi han d'altres que en produeixen encara menys i tenen un consum també molt elevat. A Catalunya tenim avui, en funcionament, tres centrals nuclears, totes en el mateix àmbit territorial. Produïm prop, una mica més el 40 per cent del total de l'activitat nuclear de l'Estat. El nostre grup entén posició de l'Ajuntament d'Ascó, però també la d'altres institucions locals i comarcals en les comarques de l'Ebre, que han manifestat i que manifesten la seva voluntat de no dependre en exclusiva de l'activitat econòmica que genera l'energia nuclear i la necessitat de diversificar econòmicament l'activitat industrial en aquestes comarques.

El Govern de Catalunya ha constatat que no hi ha consens i, per tant, ha manifestat que rebutja la ubicació del magatzem temporal centralitzat de residus nuclears a Catalunya. Avui, el que aprovarem és justament donar suport al Govern i instar-lo a sol·licitar al Govern de l'Estat que es desestimi de manera definitiva la seva ubicació a

Catalunya. Aquest és el sentit de la proposta de resolució que els tres grups que donem suport al Govern hem presentat per a la seva aprovació en el Ple del Parlament. Com vostès saben, hi ha hagut algun grup parlamentari, en concret Convergència i Unió, que ha presentat esmenes a aquesta proposta de resolució. Al llarg d'ahir vam arribar a una transacció entre els tres grups proposants i Convergència i Unió sobre el text originari, que em sembla que està a disposició de tots vostès.

En definitiva, ho torno a repetir. La posició del meu grup parlamentari és que per afrontar un debat d'aquestes característiques sobre la ubicació d'una instal·lació tan complexa com aquesta es necessita altres coses, però bàsicament aquestes tres components que els he parlat: consens territorial, social i polític. I constatat que, en aquests moments, aquest consens no hi és, els hem proposat aquesta proposta de resolució, que esperem que compti amb el recolzament majoritari del Ple del Parlament per tal que el Govern de la Generalitat de Catalunya, amb les seves relacions institucionals amb el Govern de l'Estat, aconseguixi que aquesta instal·lació no s'ubiqui en el territori del nostre país.

Senyor president, moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Senyor Francesc Sancho, en nom del Grup Parlamentari Convergència i Unió, pot presentar les esmenes.

El Sr. Sancho i Serena

Gràcies, senyor president. Bon dia, senyors i senyores diputats. Bon dia a tots els que assisteixen avui i segueixen aquest debat parlamentari. Deixi'm començar dient que poques vegades, respecte a una discussió, puc estar més d'acord en el fons del que ha exposat l'il·lustre diputat el senyor Terrades. Però és que, de fet, avui aquesta discussió no va sobre energia nuclear i sobre el que podem pensar respecte a l'energia nuclear ni el Grup del Partit Socialista ni el Grup de Convergència i Unió. Nosaltres no ens n'hem amagat mai. Nosaltres no som antinuclears. Ho hem dit moltes vegades –moltes vegades—. Coincidim, fins i tot, en la necessitat del magatzem

temporal centralitzat, coincidim en algunes de les consideracions que han fet quant que des dels governs, evidentment, s'ha de donar solució i sortida a residus que provoca l'energia nuclear i, per tant, aquí no ens trobaran en la discussió. No és aquesta la discussió. No és aquest, precisament, el debat que ens ha portat avui fins aquí. També ha fet un reguitzell, ha fet un seguiment de com s'ha anat produint una sèrie de circumstàncies que han fet que avui estiguéssim, precisament, debatent aquí aquesta proposta de resolució que han presentat els grups que donen suport al Govern. Cert, al desembre del 2004, al Congrés dels Diputats, es pren un acord, es tira endavant l'acord que permet o que impulsa la ubicació d'un magatzem temporal centralitzat. Al maig del 2006, precisament, també hi ha un acord al Congrés dels diputats on es fixen els criteris que ha de complir l'emplaçament del magatzem centralitzat. Aquest acord parlava, precisament, d'un procés d'informació, de participació pública i emplaçava els governs de les comunitats autònomes per tal de dirigir i fer aquest procés de participació i li donava competències per evitar o acceptar la ubicació d'aquest magatzem al seu territori, al seu àmbit de competència.

Però es que hi ha un antecedent que em sembla que es cabdal per entendre el que estem aquí. L'antecedent és el març del 2008. El Parlament de Catalunya, en seu parlamentària, va prendre un acord on rebutjava l'emplaçament d'aquest magatzem temporal centralitzat a territori de Catalunya. Aquesta és la qüestió que entenem que explica una mica què fem avui aquí. Ho explica o no ho explicaria. És a dir, perquè, clar, si tenim un acord al 2006 on es donen competències als governs de les comunitats autònomes i tenim un acord del Parlament de Catalunya, pres en seu parlamentària, que diu que no s'ha d'ubicar al territori català, entenem que el d'avui havia de ser sobre què fem avui aquí?

Avui aquí entenc –entenc– que acabem rectificat o que acabem donant sortida o que acabem donant la possibilitat que el Partit Socialista de Catalunya, que en el seu moment es va abstenir en aquell acord, s'afegeixi a un acord pres en seu parlamentària rectificat la seva posició inicial. Jo entenc que aquesta és l'essència del debat avui aquí. No n'hi ha un altre. És possibilitar precisament, el Partit Socialista de Catalunya, incorporar-se a l'acord. El senyor Terrades feia referència a les declaracions del president Montilla. És cert, el president Montilla va acabar fent

declaracions dient el mateix que havia dit el Parlament. Però, escolti, com a mínim deixi'm dir-li una cosa amablement i perquè se m'entengui. Ha tardat, eh? Va tardar uns quants dies a prendre la posició. I precisament aquest «ha tardat» és el que explica que avui haguéssim d'estar aquí discutint una cosa que era sobrera i que no feia falta. És aquest retard en la presa de posició, a entendre que una decisió del Parlament de Catalunya presa en comissió obligava el Govern de la Generalitat a complir allò que el Parlament li manava. Senzillament això. No només ha tardar. És a dir, encara ahir algun diputat del Partit Socialista de Tarragona representant el Congrés dels Diputats, encara ahir, ens reclamava alguna rectificació per tal de possibilitar que el magatzem temporal centralitzat vingués a Catalunya. I aquí deixi'm dir una cosa. Jo, com el senyor Terrades, no només comprenc els alcaldes de Ribera. Els comprenc molt, estic amb ells. Entenc precisament el que fan. I dic un cosa i la dic aquí amb tota tranquil·litat. Si fos el meu municipi, probablement faria el mateix que ells fan. Ho dic amb aquesta contundència. El entenc, els comprenc, sóc solidari

Fitxer 73_2ple2

#, si fos el meu municipi, del que jo sóc alcalde, probablement, faria el mateix que ells fan. Ara bé, també som conscients, des del nostre grup, que, en el procés de participació, en el procés de presa de decisió, hi ha una opinió majoritària a tot Catalunya que diu que no volem que s'emplaci aquest magatzem temporal centralitzat en territori català. I aquesta és la nostra posició, aquesta és la nostra posició i ha estat clara des del primer moment.

Per tant, davant de la proposta que ens presentaven els tres grups del Govern, hem presentat esmenes i hem arribat a transaccions. Per què hem arribat a transaccions? Precisament, per facilitar aquesta incorporació del Partit Socialista de Catalunya en aquest acord i que aquest acord sigui el més majoritari possible. Ho hem fet amb tota la voluntat que aquest acord sigui el més majoritari possible. Ja hi havia un acord del Parlament, però ens semblava important que fos el més majoritari possible.

En la transacció, evidentment, nosaltres hem demanat que, per a donar suport en allò que faci el Govern, fos i es fes referència a l'acord que es va prendre, al seu dia, en

seu parlamentària, al març del 2008. Això s'ha incorporat i una altra cosa, a la transacció, també hem demanat que l'acord fes referència a tot el territori català i no exclusivament a un emplaçament concret, perquè entenem que el Parlament, quan legisla, quan opinem, no opinem sobre un terme municipal, sinó que estem opinant i estem parlant de tot Catalunya, entre altres coses també, per una cosa que s'ha repetit moltes vegades, que és el respecte al principi d'autonomia municipal, és a dir, no entenem que el Parlament s'hagi de ficar en un municipi que, hi insisteixo, nosaltres comprem el seu alcalde, els seus habitants, comprem la gent que tenen una altra postura, i tenen el seu dret a tenir aquesta postura i tenen les seues institucions i respectem el principi d'autonomia municipal, però també entenem que, pel mateix respecte institucional, al Parlament li hem de demanar que legisli sobre allò que afecta el territori català. I, aquí, sí que ens sentim amb tota l'autoritat moral per a dir no a l'emplaçament del magatzem central al territori català.

Aquesta és la nostra posició i aquesta ha estat la nostra oferta de transacció. Hem d'agrair la comprensió als grups del Govern, espero que ens agraeixin també la nostra voluntat de col·laboració i, finalment, entenc que allò que ja havia pres la decisió el Parlament de Catalunya, en seu parlamentària, avui, la prendrem en Ple i, en aquesta decisió, s'hi incorporarà el Partit Socialista de Catalunya, hi insisteixo, potser, tard, però gràcies per fer-ho, ja era hora i, finalment, donarem sortida a la reivindicació de molta respecte a aquest procés de participació a la voluntat que no vagi aquest magatzem en territori català.

Gràcies.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'honorable senyora Marta Cid.

La Sra. Cid i Pañella

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats. Una salutació també a totes les persones que ens acompanyen, procedents de les comarques de l'Ebre o comarques meridionals del país. Estem debatent una proposta de resolució sobre el

rebuig a la ubicació d'un magatzem temporal centralitzat de residus nuclears a Ascó, a la Ribera d'Ebre, i, segurament, aquest debat s'emmarca, atès que un ple extraordinari de l'Ajuntament d'Ascó v aaprovar, amb data 26 de gener de 2010, la seva candidatura per a la instal·lació del magatzem temporal centralitzat, per tal d'acollir els residus nuclears de tot Espanya.

Deixin-me dir també, per començar, que he de manifestar la satisfacció del nostre grup parlamentari –del Grup d'Esquerra– per haver arribat a un acord, amb una transacció que permetrà, avui, que aquesta votació tingui com a resultat un ampli suport, una àmplia majoria del conjunt d'aquesta cambra.

Pel que fa als antecedents i com s'ha anomenat aquí, l'11 de març del 2008, la Comissió d'Energia d'aquest Parlament aprovava una proposta de resolució, signada, diríem, més aviat, proposada i signada també amb un altre grup parlamentari, el d'Iniciativa, que rebutjava i que feia, per tant, d'una manera evident, el rebuig d'aquella comissió, amb els vots favorables del Grup de Convergència i Unió, a aquests instal·lació, aquest magatzem temporal centralitzat de residus nuclears d'alta intensitat –i això no ho oblidem–, que volia donar resposta a tot l'Estat espanyol i amb la pretensió que aquesta instal·lació pogués recaure a Catalunya.

Aquesta proposta de resolució, i deixin-m'ho dir així, era idèntica a la que molts ajuntaments i consells comarcals de les Terres de l'Ebre i del Camp de Tarragona ja havien aprovat i que ens havia arribat de la mà de l'ACAM. De fet, fins a data d'avui, deu consells comarcals i més de noranta-un ajuntaments de Catalunya han aprovat mocions en aquest sentit.

Amb aquests elements a la mà i les manifestacions expressades per membres del Govern de Catalunya i, en seu parlamentària, pel molt honorable president de la Generalitat estava clara la posició majoritària del país i, per tant, es recollia aquest sentit traslladat per aquestes comarques meridionals de rebutjar aquesta instal·lació.

Val a dir que cal un reconeixement a la feina feta, a la feina que ja es portava fent des de feia molt de temps, perquè s'era coneixedor d'aquestes intencions d'instal·lar aquest cementiri nuclear i que hi havia moltes possibilitat que fos aquesta instal·lació recollida a Catalunya, com deia, s'havia fet prèviament molta feina.

I a què responia aquesta feina? Doncs, aquesta feina responia a l'enunciat, eh?, i algun #grup# més n'ha fet referència des d'aquí, a aquests criteris que havien de marcar la instal·lació d'aquest cementiri nuclear. Uns criteris que s'havia dit que havien de recollir consens territorial, polític i social i que, lamentablement, van acabar en un pervers procés d'elecció de candidats a acollir-lo. Un procés engegat pel Govern espanyol, que és a qui li correspon i que concretava, en la seva resolució de 23 de desembre de 2009, contradient tot aquest procés anterior que recomanava participació, consens territorial, polític i social quant al lloc on s'hauria d'ubicar.

De cop i volta, desapareixien els criteris recomanats i començava un discurs que, com hem pogut també constatar aquí, que feia el senyor Sancho, un discurs que es basava únicament en l'exercici de l'autonomia municipal, en la qual hi creiem, evidentment que hi creiem, però no en aquelles, diríem, decisions que tenen com a conseqüència un abast global, més enllà del que és el seu propi terme municipal.

Algú es pot imaginar com se senten els sectors productius agraris d'aquestes comarques, davant la possibilitat de la instal·lació d'aquest cementiri nuclear centralitzat? És una decisió que recau només en un terme municipal? O, per la seva afectació, no podem donar suport en aquest procés d'elecció que s'ha portat a terme, no hi podem donar suport. És un procés pervers, que ha buscat la confrontació i a la que ens hem negat sistemàticament a caure.

Això és el que ha portat a l'Ajuntament d'Ascó, el passat mes de gener, a aprovar la seva candidatura, és a dir, esgrimir l'autonomia municipal. Malgrat que nou dels catorze municipis de la Ribera d'Ebre, que representen el 78 per cent de la població, que s'han manifestat en contra, o que deu dels disset municipis catalans que formen part de l'Associació de Municipis en Àrees amb Centrals Nuclears, conegut com a AMAC, i que representen el 80 per cent de la població integrada en aquesta entitat, varen aprovar mocions en contra del cementiri nuclear, Ascó hi va presentar candidatura.

Davant d'aquesta decisió, que afecta tot el país, però, especialment, les comarques que hi ha al voltant d'aquesta població –Ribera d'Ebre, Terra Alta, Priorat, Baix Ebre, Montsià, Segrià i Garrigues–, sense que aquestes tinguessin res a dir, ens vàrem

veure en la necessitat de tornar, avui, a manifestar clarament la nostra oposició, l'oposició d'aquest Parlament.

És per això que l'hem portat aquí, és per això, per deixar molt clar que aquest és un problema del país i no d'unes comarques concretes.

Esquerra ha defensat arreu aquest plantejament i és per això que esperem que el Govern espanyol compleixi la proposta de resolució presentada per Esquerra i aprovada per tots els grups polítics del Congrés de Diputats, del passat 23 de febrer.

Estem debatent sobre la idoneïtat d'ubicar al nostre país una instal·lació que ha de guardar durant generacions els residus nuclears de totes les centrals nuclears d'Espanya, per tant, sobre els efectes i repercussions socioeconòmiques que tindrà en el conjunt del país i a l'àrea d'influència on s'ubiqui. Una decisió que afecta el futur de Catalunya i demanem a tothom que la possible instal·lació del cementiri nuclear, en aquest cas, a la candidatura d'Ascó, no sigui vist només com una qüestió d'un municipi o d'una comarca, aquest, ho repeteixo, és un tema de país i afecta, de manera determinant, el futur de Catalunya.

Algunes reflexions, les vull fer.

Les Terres de l'Ebre i les comarques meridionals de Catalunya són la font principal de producció energètica del país i s'ha dit aquí, aquestes tres centrals nuclears són allí. El pes territorial està allí. I, per tant, ja contribueixen amb escreix, la seva solidaritat, per tant, està més que contrastada.

Catalunya no pot hipotecar negativament, amb un cementiri nuclear, el futur d'aquestes comarques, d'aquesta part del país, d'unes comarques que lluiten per canviar una dinàmica econòmica i relacional amb el conjunt del país basada en l'espoli dels seus recursos i l'acollida d'infraestructures que no vol ningú, d'aquelles que, per a qui les aculli, un territori li paguen, i això ho diu tot.

Evidentment, val a dir que ubicar el cementiri nuclear a un lloc vol dir apostar per un model determinat. Nosaltres apostem, des d'Esquerra, per un model diferent, per un encaix de les Terres de l'Ebre i de les comarques meridionals del país al conjunt de Catalunya, perquè volem un model de futur per a aquests territoris diferent.

Si fem un repàs al monocultiu econòmic nuclear del que han viscut aquestes comarques, gairebé, durant trenta anys, des de l'obertura de la central nuclear, veurem que municipis com el d'Ascó han perdut el 22 per cent de la població empadronada; la Ribera d'Ebre és la comarca amb el PIB més alt de Catalunya, 196,6 sobre 100, però, alhora, és també la comarca que té un dels índexs de població amb més pobresa de Catalunya, un 17 per cent de la població de la Ribera està per sota del llindar de la pobresa. Per tant, la suposada riquesa generada per la producció energètica no es queda a la comarca.

Al 2007, la producció de l'economia de la Ribera d'Ebre provenia en un 86 per cent del sector industrial i, per tant, la marcada dependència d'aquest sector, que és fàcilment deslocalitzable –com ja ha passat en el cas d'Ercross a Flix–, poden provar una constricció socioeconòmica greu a la zona i, per tant, la solució no és ubicar-hi un cementiri nuclear, el que cal és apostar per una clara diversificació econòmica de la comarca, ara, que encara hi som a temps.

I això és el que, avui, nosaltres, des d'Esquerra, volem expressar aquí. Creiem en el treball de la potenciació i la producció de productes de qualitat del sector agroalimentari, creiem en les possibilitats i el creixement econòmic d'unes comarques que volen anar més enllà del que han estat, fins ara, considerades pel país. Volem, en definitiva, participar en la construcció nacional, fer-ho amb un encaix possible, pujar al progrés del país. Aquest és el veritable consens territorial i aquest és el compromís que necessitem expressar des d'aquest Parlament i ens satisfà moltíssim que ho puguem fer amb una ample majoria...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Cid i Pañella

...és el que el territori vol, és el que el país necessita.

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats.

El president

L'il·lustre senyor Joan Bertomeu, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula.

El Sr. Bertomeu i Bertomeu

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats. El Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya fixem lo nostre posicionament referent a aquesta Proposta de resolució d'un magatzem temporal centralitzat de residus nuclears a Ascó, presentada pels grups parlamentaris que donen recolzament al Govern.

Sembla que les discrepàncies entre el tripartit que es van

Fitxer 3

...sorgir a la comissió del dia 11 de març de 2008 ja no existeixen. Per tant, se justifica aquesta proposta conjunta i no només d'Iniciativa per Catalunya Verds i Esquerra Republicana de Catalunya, com va ser en un principi amb la proposta de la comissió.

Suposo que no els ha sigut fàcil en quan sabem que per part d'Iniciativa per Catalunya els Verds són contraris a tot allò relacionat amb l'energia nuclear i el Partit Socialista de Catalunya dintre de la seua responsabilitat de Govern han d'afrontar l'acord del seu partit a Madrid on al Congrés de Diputats se va acordar de disposar d'un magatzem temporal centralitzat a nivell de l'Estat espanyol.

Altra cosa és la posició més còmode d'Esquerra Republicana de Catalunya, no obstant és curiós veure com amb la proposta del ministre d'Indústria aleshores, lo nostre president de la Generalitat de Catalunya, lo senyor Montilla, que de fet és lo pare de la criatura d'aquesta magatzem, a la Comissió d'Indústria del Congrés de Diputats, Esquerra Republicana de Catalunya va donar recolzament votant a favor que l'estratègia espanyola en el camp de residus nuclears passava per disposar d'un magatzem temporal centralitzat. I no va fer cap menció en aquest moment que el seu vot estigués condicionat al fet que aquest magatzem en cap moment tingués lo seu emplaçament a Catalunya.

Per tant, a Madrid donem recolzament a una proposta, en cap moment fixem diferències amb la resta de comunitats autònomes i al moment en què un municipi de Catalunya presenta la seua candidatura com democràticament pot fer qualsevol municipi espanyol, surt el tripartit a justificar-se davant dels ciutadans per dir que vostès no estan d'acord. I és el que diu lo refrany, lo que s'excusa s'acusa.

Si com diu la proposta de resolució lo Parlament de Catalunya ja va aprovar a instàncies d'Esquerra Republicana de Catalunya i Iniciativa per Catalunya els Verds una resolució mostrant lo rebuig a la instal·lació del magatzem temporal centralitzat, amb el vot en contra del Partit Socialista de Catalunya, si el president de l'Estat espanyol, lo senyor Zapatero, ja va manifestar que representaria la voluntat..., respectaria, perdó, la voluntat de les comunitats autònomes abans de prendre cap decisió, si el Govern de l'Estat espanyol és lo mateix color polític que el de Catalunya, no puc en cap moment entendre la proposta de resolució que estem debatent, si més no que el que deia abans, que el seu únic objectiu sigui voler justificar-se davant del poble.

Però la pregunta és, quins partits polítics han presentat la candidatura? Per què s'ha permès? O és que los compromisos reals los desconeixem? Ha complert lo Govern amb los compromisos del territori? O els que els alcaldes se senten acorralats i a vistes de la falta de recursos i inversions al seu territori per donar sortida als seus veïns no tenen més remei que buscar-se la vida i vetllar per trobar llocs de treball?

Vostès se preocupen de justificar-se públicament però no es preocupen de poder donar una explicació tècnica i científica que pugui donar coneixement a la gent dels efectes reals que pugui comportar aquest model d'instal·lacions. Hem d'explicar que actualment tenim tres magatzems de residus a Catalunya, que el fet de tenir un magatzem que centralitzi el combustible gastat ofereix més seguretat que el sistema actual. Que dels precedents que tenim a Europa, la seguretat del magatzem temporal centralitzat és total i que el risc és nul. Per tant, estem creant una alarma social injustificada.

Si mirem a altres llocs com per exemple els Estats Units, veurem que ara ja no està el senyor Bush, està el senyor Obama, més proper a vostès, o almenys els cau més

simpàtic, i tots sabem lo que pensava en principi de les centrals nuclears. Però vostès saben quina és la seua proposta en aquest moment, és la de construir dos reactors després de trenta anys sense construir nuclears als Estats Units. I ell és el que està fent pedagogia dient que és la major font d'energia que no produeix emissions de carboni i que és un tema que afecta l'economia i la seguretat, i manifesta que no poden seguir empantanats en debats d'esquerres i dretes i d'ambientalistes i empresaris. I per justificar la seua decisió parla de l'avantatge pres per França i Japó i manifesta que en aquest moment hi han cinquanta-sis reactors en construcció en tot lo món, vint-i-un a la Xina, sis a Corea i cinc a l'Índia. Menys mal que fer aquesta proposta no ve del senyor Bush.

Però vostès què fan? Primer voten acceptant lo magatzem temporal centralitzat, després obren lo procés concursal, i a continuació obren un expedient a l'alcalde i regidors que presenten lo concurs, o es presenten al concurs. I la pregunta seria: no creuen que l'alcalde d'Ascó i els regidors que han donat suport a la candidatura poder tinguin motius justificats per la seua decisió? No creuen que ells poden pensar que atès que en el seu dia se'ls va posar la central nuclear al seu terme municipal sense demanar-los la seua opinió avui el mer fet de posar el magatzem els donarà més seguretat per les inversions previstes a part dels llocs de treball que es poden generar? Els mil durant los tres anys de construcció més los tres o quatre-cents durant los quaranta o cinquanta anys, amb el parc empresarial, el parc tecnològic i el viver d'empreses que hi van associats? I tot això a quinze anys vista del previ tancament de la central nuclear, que comportarà per descomptat la creació de nous aturats.

Per què vostès avui no presenten una proposta de resolució que doni sortida a la pèrdua de llocs de treball que hem tingut a les Terres de l'Ebre al llarg dels últims mesos? Per què no prenen les mesures oportunes per donar prioritat a establir un pla d'actuació de forma immediata que desenvolupi les infraestructures territorials i els infraestructures productives? Per què no presenten un pla estratègic per a les Terres de l'Ebre? Si el temps que perden discutint, el tripartit, i pensar com manipular l'opinió pública l'utilitzessin a fer les propostes i accions en favor del territori poder no caldria obrir cap expedient, perquè els únics que es mereixen expedients per la nefasta gestió que estan portant a terme són alguns líders polítics.

Per tant, el que haurien de fer és retirar la proposta de resolució que no dóna cap força al Govern més de la que ja té actualment i que comencen a presentar propostes encaminades a donar llocs de treball i seguretat a les Terres de l'Ebre.

Per tant, el Partit Popular veient la demagògia d'aquesta proposta de resolució que es presenta avui al Parlament, veient que no té sentit una cosa que està aprovada repetir-la i tornar-la a aprovar, mos abstindrem d'aquesta proposta que la veritat és que vol manipular el poble però no porta res d'oportú.

Gràcies, senyor president.

El president

Senyor Daniel Pi, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula.

El Sr. Pi i Noya

Moltes gràcies, senyor president. Molt bon dia, senyores diputades, senyors diputats. Molt bon dia també a la gent que avui ens acompanya i que han matinat per poder estar avui aquí que prendrem una decisió que, a diferència del que s'ha dit fa un moment, té importància, és transcendent i va pel bé del nostre país.

Jo sentia la darrera intervenció del diputat Bertomeu m'atrevia a esbossar una pregunta, Escolti, si això és tan fantàstic, per què el Partit Popular s'hi oposa en determinades comunitats autònomes i fins i tot acudeix a les manifestacions? Em sembla que aquí els que potser tenen un problema de coherència són vostès.

Pel que fa al nostre grup, a Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, sí, nosaltres som antinuclears i som antinuclears de fa força –força– temps, és a dir, no és una cosa de darrera volada.

Mirin, en una discussió que hi va haver en el Congrés de Diputats en l'any 2006, i perquè ningú no es pensi que m'he complicat la vida, «relativa al establecimiento de una comisión interministerial cuya acometida consistirá en establecer los criterios que deberá cumplir el emplazamiento del almacén temporal centralizado», o sigui, del que estem parlant avui.

El diputat senyor Herrera, el Joan Herrera va dir a la seva intervenció el següent: «No se puede decir que se van a tratar los residuos con una ATC sin saber hasta cuando vamos a tener los residuos. Lo que se requiere solventar es la peor de las partes de la energía nuclear sin ir al meollo de la cuestión que es hasta cuando vamos a tener energía nuclear. Nosotros lo que proponemos para poder avanzar de forma segura y eficaz en la solución del problema de los residuos radioactivos es que el Gobierno socialista ponga en marcha previamente el plan de cierre, que consensuemos en definitiva el horizonte. Por esto me gustaría que aceptasen nuestra enmienda y, si no la aceptan y finalmente votan superposición no de ley, quiero decirles que sin consenso no va a haber ATC.» Això és el que va dir el senyor Herrera, no li van acceptar la seva esmena, ves per on, i en el resultat de les votacions «dio el siguiente resultado: votos a favor 30, votos en contra 1», el del Joan Herrera, abstencions 1. Diari de Sessions, si algú el vol el tinc a la seva disposició.

I a mi avui aquí bàsicament em toca dir en primer lloc el mateix, per tant, dono per explicat el que ja ha dit el senyor Herrera que jo he llegit. No es pot dir «tenim energia nuclear i tenim un petit problema, els residus». Un petit problema la producció d'uns residus que seran perillosos durant anys i anys i anys? Risc zero per unes instal·lacions que requereixen ventilació estàtica i si aquesta ventilació estàtica té problemes immediatament es produeix afectació? I això ho hem de garantir per milers d'anys? Escolti, ni el Fuero de los Españoles aspirava a durar el que durarà un magatzem nuclear, per favor, podem dir que això és un petit inconvenient d'aquesta tecnologia,

Per tant, nosaltres volem un debat sobre energia i un debat en el qual a més a més el volem fer no sobre tòpics gastats, recordar que el mercat espanyol és exportador d'energia i amb xifres..., d'energia elèctrica, i amb xifres molt importants. Recordar que a diferència dels Estats Units, que es posava ara d'exemple, tenim una potència instal·lada que dobla el consum màxim, potència instal·lada 98.500 megawatts/hora, punta màxima de producció 45.000 megawatts/hora, que les renovables en aquest moment hi han puntes en que estan aportant el 50 per cent, que en determinats moments estem ja parant els molins i parant totes les tèrmiques. Perdoni, si algú vol fer una central nuclear al nostre país la pot fer quan vulgui, està liberalitzat. El que

olen és fer una central nuclear amb diner públic, que és una cosa absolutament diferent, con garantía del Estado, tan clar no deuen veure el negoci.

Però encara més, vostè que parlava dels empresaris, vagi a parlar amb els empresaris de generació elèctrica tèrmica, que estan espantats per la quantitat d'hores que han de parar les seves centrals perquè el mercat no absorbeix.

Les renovables van aportar el 39 per cent l'any passat, el 29 per cent. Per descomptat, molt per damunt de les nuclears. I si volen que parlem de problemes, parlem del problema de la substitució del combustible, 75 per cent del consum, 25 per cent és energia elèctrica i aquí les nuclears no ens ajuden de res en absolut.

Per tant la nostra posició és antinuclear, és clar que sí, però no es pensin que no és una posició que no admet un debat infinitament més seriós que qualsevol ironia sobre el que fa o deixa de fer el senyor Bush. I quan diem que volem crear un pla de tancament progressiu ordenat i amb compensacions per al territori, no estem dient res més que el que s'està fent en altres països a Europa, alguns dels quals van posar en marxa això una coalició entre verds i socialistes i en aquests moments ho està mantenint un govern tan absolutament..., tan conservador com el de la senyora Merkel. Mentre no es defineixi el problema dels residus al tancament no es pot parlar d'instal·lacions d'emmagatzematge.

Però després el que sí que quan s'han posat les bases per al debat d'aquest magatzem que nosaltres no volem discutir, el que sí que s'ha dit és que això s'havia de fer amb consens social i territorial. I d'aquí sí que ve l'esmena que va presentar el Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, que és el mateix que el d'Esquerra al Congreso de Diputados, on vam assegurar que «el emplazamiento que asegure la consecución del mayor consenso social, territorial e institucional y especialmente con las comunidades autónomas y entidades locales afectadas», perquè això en el cas d'Ascó no es dona.

Social, només un 17 per cent dels veïns de l'àrea d'Ascó estan a favor, ho diu l'informe sociològic que l'Ajuntament d'Ascó ha presentat a la documentació del ministeri, ho diuen les manifestacions. I aquí haig de felicitar la magnífica feina que ha sigut capaç de fer la coordinadora, que ehem fet a Ascó, que hem fet a Móra.

Consens territorial, ja s'ha dit, 93 ajuntaments del voltant d'Ascó, deu consells comarcals, 78 per cent de la població de Terres de l'Ebre que representen el 78 per cent de la població de Terres de l'Ebre i del Priorat han dit que no. És clar queestic d'acord amb els alcaldes jo, jo estic d'acord precisament amb aquests alcaldes, amb els alcaldes que per defensar els interessos de la seva zona, per defensar les seves fonts productives de llarg abast s'hi han oposat.

Miri, a mi la manifestació del diumenge va haver-hi una pancarta que em va literalment encantar, posava «Es ven casa a Vinebre. Raó: pregunta-li a l'alcalde d'Ascó.» Felicito a qui va tenir la idea perquè defineix exactament quina és aquesta situació.

Consens institucional? Vam aprovar la Resolució 158 que vam impulsar Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa i Esquerra Republicana i que vam aconseguir que tirés endavant. posteriorment, i aquesta és una qüestió important, el Govern del nostre país s'ha manifestat en contra, estem contents d'haver-hi contribuït. I avui el plenari i sembla que per majoria molt qualificada, i si pogués ser m'agradaria molt que fos ser sense cap vot en contra, per una majoria de possiblement del 90 per cent aprovarem la constatació que no existeixen les condicions per tirar endavant aquest cementiri nuclear. I ens haurem de...

Fitxer 4

...plantejar si un sistema que deixa la decisió en mans de menys d'una desena de persones, de regidors, és el sistema més adequat, respectant tot el que s'hagi de respectar que però ens ho haurem de preguntar. Però també haurem de dir una cosa, que si l'Ajuntament d'Ascó no hagués presentat la seva candidatura ens hauríem estalviat molta feia. I l'Ajuntament d'Ascó té color polític. I les modificacions que avui hem fet a la proposta de resolució no les hem fet perquè si sumi algun dels grups proposants; els grups proposants ja estàvem d'acord. Les hem fet perquè s'hi sumi..., i és el que ens tocava i agraïm que Convergència i Unió s'hi hagi sumat, però les hem fet perquè s'hi pogués sumar Convergència i Unió.

I un tercer element: justícia territorial. Mirin si no volen parlar de greuge territorial, si no volen sentir parlar de quota de solidaritat, diguem-ho d'una altra manera: parlem de racionalitat en la distribució de càrregues en el territori. Perquè una central nuclear i un cicle nuclear és una càrrega. Ascó ha perdut població any rere any des que té la central nuclear i ha estat incapaç d'omplir el seu polígon industrial. La demarcació més nuclearitzada de l'Estat, la que té tres centrals nuclears –per cert, les que tenen el pitjor funcionament i acumulen més incidència–, la que en té una de parada, la que té altres infraestructures energètiques no és el lloc per posar una ATC.

Per tant, pel nostre posicionament antinuclear, perquè no existeix el consens social, territorial, institucional requerit i perquè no és racional la instal·lació d'un ATCRNAA – *almacén temporal centralizado de residuos nucleares de alta actividad*, tinguem-ho clar– a les Terres de l'Ebre, doncs, estarem molt orgullosos d'avui contribuir amb el nostre vot a l'aprovació d'aquesta proposta de resolució i molt orgullosos de contribuir a posar les Terres de l'Ebre dins del mapa de Catalunya, en el lloc capdavanter, important, digne que li pertoca.

Moltíssimes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. També per fixar posició i en nom del Grup Mixt té la paraula el senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Ilustres diputados y diputadas, a veces me cuesta seguir los debates a lo largo del tiempo y este es un debate especialmente curioso. Si seguimos la cronología del mismo y ponemos cada cosa en su momento, recordamos que la Comisión de Industria, Turismo y Comercio del Congreso de los Diputados el 27 de abril del 2006 aprobó una proposición no de ley por la que el Congreso instaba al Gobierno a constituir una comisión interministerial que debería a establecer los criterios que deberá cumplir el establecimiento del almacén temporal centralizado, Gobierno del que formaba parte el ministro de Industria, el señor José Montilla. Atendiendo a esa proposición no de ley el Gobierno aprobó el Real decreto 775/2006,

de 23 de junio, por el que se creaba dicha comisión interministerial; ministro de Industria: José Montilla Aguilera.

Esa comisión interministerial se crea y se aprueba una serie de criterios sobre cómo efectuar las convocatorias públicas para la selección de los municipios candidatos a albergar el emplazamiento del almacén temporal centralizado. Se publica mediante la resolución de 23 de diciembre del 2009. En el ínterin ya se había producido la aprobación de una propuesta de resolución d'Esquerra Republicana de Catalunya y de Iniciativa per Catalunya – Esquerra Unida i Alternativa en la Comisión de Economía por la que se instaba al Gobierno del Estado para que en la toma de posición clara y definitiva se tuviera en cuenta la voluntad del Parlamento de desestimar la ubicación en Cataluña del almacén temporal centralizado. Al mismo tiempo se daba apoyo a la Coordinadora Anticementerio Nuclear de Cataluña y al mismo tiempo se daba traslado al Senado, al Ministerio de Industria y a la comisión interministerial para la selección del emplazamiento de este almacén. Estamos hablando del 11 de marzo del 2008.

A mi me gustaría saber si la resolución del Ministerio de Industria, Turismo y Comercio ha sido impugnada por el Gobierno de la Generalitat. Si no ha sido así, se ha aquietado con su contenido. Estamos hablando ahora de consenso político, social, territorial, pero el instrumento para hacer inviable la aplicación de la norma, de esta resolución, no ha sido utilizado por parte del Gobierno de Cataluña. Es decir, no hay ninguna cláusula, ninguna condición, ningún requisito dentro de esta resolución que diga que es necesario escuchar previamente a las comunidades autónomas, que es necesario un consenso político, que es necesario un consenso territorial. Y ahora, hoy, aquí vienen ustedes y plantean a toro pasado el problema. No, ustedes han estado inactivos; me refiero al Gobierno de Cataluña, al Gobierno de Cataluña y al Grupo Parlamentario de Convergència i Unió y a los grupos municipales, que en su momento no recurrieron la norma. ¿A qué vienen ahora a decir que no se aplique una norma? Sinceramente, creo que aquí se hace efectivamente mucha demagogia y ustedes, en función del receptor, dicen una cosa o dicen otra. Pues no, yo creo que en este caso se ha de ser honesto. Y efectivamente tiene razón el representante de Iniciativa; yo creo que es el más coherente de los que ha habido aquí, en la medida en que él es antinuclear, ha dicho siempre que no es nuclear, pero resulta que, formando

parte del Gobierno de Cataluña, se le ha olvidado excitar el celo de su Gobierno para que recurra la resolución que precisamente hacía posible la instalación en Cataluña de un almacén de residuos nucleares.

Es decir, que ustedes agitan las bases y luego no hacen los deberes vienen aquí para tratar de solucionar en estos momentos los deberes que no hicieron en su momento. Probablemente los miembros de la coordinadora se sentirán satisfechos, se irán satisfechos porque hoy aquí, en el Parlamento, se aprobará una resolución diciendo que en Cataluña no ha lugar un almacén centralizado de residuos nucleares. Pero con esta resolución que ustedes tendrán, tendrán el elemento político, no cabe ninguna duda, pero es que dejan al margen el elemento jurídico.

Ya les digo: no apoyaré la resolución y no apoyaré la resolución sencillamente por un principio de coherencia. Primero, estamos defendiendo la autonomía municipal en esta materia durante todo este tiempo, Convergència i Unió tiene el corazón partido, su alcalde presenta la candidatura al almacén, le abren un expediente y al mismo tiempo le dan palmadas diciendo: «El caso es que te entendemos. Te entendemos pero hoy vamos a votar en contra –pero te entendemos.» Sinceramente, oiga, coherencia política –política–; coherencia política a todos. El partido Socialistes de Catalunya en el debate de la propuesta de resolución celebrado en su momento en la Comisión de Economía se abstuvo, no quiso mojarse –no quiso mojarse– y ahora vienen aquí y, a toro pasado una vez más, se moja y se muestra partidario del gran consenso. Señores, yo soy partidario de que aquí en Cataluña no haya un almacén temporal centralizado.» Oiga, pues haberlo dicho entonces, haber hecho la labor entonces, haber convencido a su ministro de Industria, haber convencido al Gobierno y sencillamente no decir hoy aquí una cosa, en Madrid otra y no se sabe dónde la siguiente.

Pues no, son ustedes unos incoherentes , permítanme que se lo diga. Pero todos – todos –en la medida que dicen unas veces una cosa, otras la contraria, votan en un sitio una cosa, al día siguiente la contraria y, en función de los intereses políticos, electorales –en estos momentos no hay que olvidar que las elecciones están demasiado cerca– van diciendo lo contrario.

Este diputado es coherente. En la propuesta de resolución en su día que se planteó en la Comisión de Economía se abstuvo. I se abstuvo porque entendía que hay que hablar claro. Y si se está hablando de la energía nuclear, pues eso tiene sus consecuencias, que son darle solución a los residuos. Y muchas veces..., y de aquí que me vuelva a citar en el sentido que ya en aquél momento yo aludí a la opción NIMBI o la opción SPAN, en catalán y en castellano, «sí, pero aquí no». Pues «í pero aquí no». El momento era la resolución, si no, deróguenla y, si no, ya me dirán, si la resolución dice que los municipios pueden presentar candidaturas y el Gobierno del Estado es el competente para resolver la materia y no se necesita –porque no se necesita, porque no lo han previsto en la norma– que haya ni consenso social, político, ni autonómico, ni territorial, sino sencillamente basta esto, petición de ayuntamiento y Gobierno del Estado. Ustedes no lo impugnaron, no lo denunciaron en su momento y ahora deberán acatar-se a lo que en su día se decidió.

Muchas gracias, señor presidente.

El president

El senyor Terrades també havia de manat la paraula..., o no? *(Pausa.)* Sí, sí, senyor Pi.

El Sr. Pi i Noya

Moltes gràcies. En primer lloc, contra el que s'acaba de manifestar, sí que el decret originari contempla l'exigència de consens amb el territori i amb les comunitats autònomes. I, en segon lloc, per al recurs encara estem dins de termini; de fet, s'acaba de començar.

El president

Senyor Terrades...

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Per dir-li al senyor Domingo que cap contradicció amb la posició del meu grup parlamentari. En el passat i avui, ja li ho hem manifestat, nosaltres estem a favor d'un magatzem centralitzat de residus nuclears. El Govern de l'Estat encara no ha adoptat cap decisió; ha obert un concurs, s'hi han presentat diversos

ajuntaments, el nostre grup parlamentari ha escoltat i ha constatat que avui no hi ha consens i per això donem suport en aquesta moció.

Senyor Sancho, amb el mateix to d'amabilitat que vostè ha fet servir. Miri, aquesta transacció que hem acordat el seu grup amb els grups que donen suport al Govern és perquè vostès puguin sumar-se a la majoria i aprovar aquesta resolució. El que els molesta, eh?, a vostès és que el Govern de Catalunya hagi pres la iniciativa de dir que no hi ha consens i que, per tant, no volem el magatzem a Catalunya.

El president

Senyor Domingo, té un minut.

El Sr. Domingo Domingo

Senior Pi, me está dando la razón. Si dice que en el decreto así figuraba y la en resolución no consta, pues interponga un contencioso administrativo contra la resolución puesto que si es contradictoria con el decreto tendrá usted razón para hacerlo. No lo han hecho; en consecuencia... (*Remor de veus.*) Bueno, no, pues están fuera de plazo, les aviso.

El president

Senyora Cid... (*Persisteix la remor de veus.*) Senyora Cid...

La Sra. Cid i Pañella

Gràcies, senyor president. Tres consideracions. En primer lloc, senyor Domingo, no pot parlar de contradiccions del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana; en tot cas, abans de fer-ho vostè hauria de preocupar-se de conèixer la problemàtica de més a prop i xafar més territori. És molt fàcil parlar d'incoherència des de l'escó d'un parlament, perquè vostè sabria perfectament quina és la feina, el treball i l'esforç no només d'aquest grup parlamentari, de, sinó, els seus càrrecs institucionals a les comarques afectades per aquesta qüestió. Per tant, d'incoherència cap, ni aquí ni a Madrid ni enlloc.

Una segona qüestió, al portaveu del Grup Popular. Senyor Bertomeu, estan cansats de repetir en aquesta sala, i ahir ho vam veure, que aquelles coses que debatem aquí

no estan en consonància amb les preocupacions de la ciutadania. Avui vostès tenen l'oportunitat de votar a favor d'una proposta de resolució que preocupa la ciutadania i col·laborar precisament en aquesta lluita que vostès...

El president

Senyora cid...

La Sra. Cid i Pañella

...diuen que han de tindre contra la desafecció econòmica.

I temps d'al·legar, en tindrem. Estem en procés i ho farem.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies.

Farem la votació de la següent manera: en primer lloc votarem el punt tercer, que és el que no hi ha transacció, separatament dels punts primer i segon, que són sobre els quals s'ha construït la transacció, si els sembla. Per tant, votem en primer lloc el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 66 vots a favor i 59 abstencions.

I ara votem, doncs, la resta de la moció.

Comença la votació.

La Proposta de resolució sobre el rebuig de la ubicació d'un magatzem temporal centralitzat de residus nuclears a Ascó ha estat aprovada per 111 vots a favor i 14 abstencions.

(Aplaudiments.)